

Barne og likestillingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

Oslo 27.07.2009

BARNE-OG LIKESTILLINGSDEP
Arkivkode: 570.0
Dato: 29/07-09
Saksnr: 2008/03719-62

Nedenstående tekst er sendt ved mail To 23.07.2009 ca kl 1230.

Ved en feiltagelse er et tidligere utkast til tekst sendt skriftlig noe senere. Beklager feilen, her følger den endelige tekst i samsvar med tekst på mail av 23.07.2009.

For Mary Kristiansen I. Dervo, tlf 916 55108 *J.D.*

Kommentarer fra Norske kveners forbund/Ruijan Kveenilitto til: Norges Apport til FNs rasediskrimineringskomite (CERD)

Det vises til FNs konvensjon mot etnisk diskriminering (ICERD), vedtatt av FN 3.juli 1966 og trådt i kraft for Norges del 5. september 1970, og til DRAFT – Norges 19/20 rapport til iCERD, utgave 1 – 17. april 2009

Sett fra kvensk ståsted er Norges rapport deprimerende lesning. Kvenene har eksistert i Norge fra før statsdannelsen for nesten 1200 år siden. Til tross for det sier det offentlige Norge skriftlig og muntlig at Norge er tuftet på landet til to folk, det norske og det samiske. Den ensretting og fornorskning som særlig i vulgær darwinistisk tid frem til slutten av annen verdenskrig, har preget norsk praktisk politikk vis a vis kvenene har på et stille sett fortsatt i etterkrigstiden.

Det er etter hvert gitt øket norsk støtte til den andre gamle, svært diskriminerte minoritet, samene, særlig etter at sameparlamentet ble opprettet.

Kvenene, som i hovedsak er bosatt i de samme områder som samene, er etter hvert kommet i tosidig press om å forsvinne.

Ordet kven er for mange kvener fortsatt et skjellsord, etter lange tiders diskriminering, bevisst usynliggjøring, fortielse og negative karakteristikk.

Kvensk språk ble etter mange års uthaling endelig godkjent ved kgl. Res. 24. juni 2005, (godkjent 26. april 2005), men da bare på nivå II.. Viktigst er å få språket opp på nivå III for å redde det.

Støtte til språk og kultur er holdt på ett slikt minimum at det synes å være myndighetenes ønske at kvener og kvensk skal forsvinne. Klokken er fem på tolv hva angår mulighetene for å berge språket og dermed det indre liv.

Etter vårt syn pågår det i Norge en nesten usynlig men grov diskriminering av kvenene med tilintetgjørende preg, tross tilsynelatende gode lover, forskrifter og intensjoner som Norges rapport 19/20 utgave 1 – 17. april 2009 bærer preg av. Rapporten gir ingen lyspunkter for oss kvener.

Vennlig hilsen

Mary Kristiansen (sign)
Norske kveners forbund/Ruijan kveenilitto